

Moartea unui înger

Adina Speranta

Un înger am crezut că ești,
Venit din vremurile-apuse
Când în lumina din povești
Dansau cuvintele nespuse.

O clipă, doar, aripa ta
M-a-nvăluit cu nemurirea,
Cernută din argint de stea
Ningea, tăcută, fericirea.

Dar zărilor se răzvrătiră,
Luară gândurile-n coarne,
În aprigul galop conspiră
Înaltul vrând să îl răstoarne.

Acum, sunt călător pribeag
Pe drumurile-ntortocheate,
Mă zbat cu sufletul beteag,
Mă pierd în visurile moarte.

Mă rătăcesc în mii de rânduri
Scrise banal, ca o prefață
A vieții-nchise între scânduri
Și aruncată-n mări de gheață.

În mări de fum și deziluzii
Mi-am scris povestea inutilă
Și m-am pierdut printre confuzii
Ce m-au lovit fără de milă.

Am îndurat nepăsătoare
Dureri, tristeți și umilințe
Pășind adesea, visătoare,
Printre atâtea suferințe...

Un înger căutam mereu...,
Pământul, cerul răscolindu-l,
Crezând că el va fi al meu,
Să curme existenței vidul.

*

Am înțeles, într-un târziu,
Că îngerul nu mai există...

Si nici n-a fost vreodata viu!
Iar de atunci, nu mai sunt tristă!

27. 12. 2015